

11. Beslutningerne: Fra forslag til vedtagelse

Forfatningstraktaten

- Forenkler og effektiviserer beslutningsprocedurerne.
- Gør Europa-Parlamentet til medlovgiver som hovedregel gennem den almindelige lovgivningsprocedure.
- Gør kvalificeret flertal til hovedreglen for beslutninger i Rådet.
- Erstatte de hidtidige stemmевægte i Rådet med et »dobbelt flertal« af lande og befolkninger, når et forslag skal vedtages med kvalificeret flertal.
- Forenkler EU's retsinstrumenter.

Et hovedformål i forfatningstraktaten er at sikre EU's beslutningskraft og effektivitet. Effektive beslutninger, også i et EU med 25 eller flere medlemmer, er helt afgørende for at bevare landenes engagement i samarbejdet.

Et centralt element i denne bestræbelse er en reduktion og forenkling af beslutningsprocedurerne og antallet af retsinstrumenter. Hertil kommer, at Rådet fremover vil træffe beslutninger ved kvalificeret flertal, medmindre andet er bestemt. Det udstrækker brugen af kvalificeret flertal til mange flere politikområder og gør det nemmere at træffe beslutninger. Endelig ændres kravet til et kvalificeret flertal i Rådet, så det bliver mere forståeligt, ved at indføre et dobbelt flertal af lande og befolkninger.

11.1 EU's lovgivning og andre vedtagelser

Som led i forenklingen af EU-samarbejdet reducerer forfatningstraktaten antallet af beslutningsprocedurer, samtidig med at de procedurer, der opretholdes, på visse punkter forenkles. Forfatningstraktaten skelner i den sammenhæng mellem EU's lovgivning, altså den overordnede regelfastsættelse, og EU's vedtagelse af andre beslutninger, herunder navnlig gennemførelse af allerede vedtagne regler og forpligtelser.

Når EU lovgiver, understreges det for det første, at Rådets samlinger altid er offentlige. Samtidig styrkes især Europa-Parlamentets rolle i lovgivningsprocessen, idet Europa-Parlamentet som hovedregel bliver medlovgiver sammen med Rådet gennem den almindelige lovgivningsprocedure. Den almindelige lovgivnings-

procedure svarer til den nuværende fælles beslutningstagen. Den nuværende samarbejdsprocedure afskaffes samtidig.

Europa-Parlamentet bliver medlovgiver på godt 40 nye områder. Som bilag 2 til redegørelsen er vedlagt en liste over de områder, hvor Europa-Parlamentet som noget nyt bliver medlovgiver efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Den almindelige lovgivningsprocedure

- I den almindelige lovgivningsprocedure ligestilles Rådet og Europa-Parlamentet.
- Et forslag skal forhandles mellem Rådet og Europa-Parlamentet – om nødvendigt i tre omgange og efter en særlig forligsprocedure – med henblik på opnåelse af enighed. Først når begge institutioner har stemt for en retsakt, er den vedtaget.
- Som i dag kan et forslag vedtages allerede efter førstebehandlingen, hvis der er enighed om det.

I visse tilfælde gælder der særlige lovgivningsprocedurer, nemlig når det alene er Rådet, der vedtager lovgivning. Europa-Parlamentet vil i så fald oftest blive inddraget på anden måde, f.eks. ved at skulle godkende de pågældende retsakter. I ganske få tilfælde knyttet til Europa-Parlamentets virke vedtager Europa-Parlamentet selv lovgivning efter godkendelse fra Rådet.

I en række tilfælde lovgiver EU ikke, men vedtager ikke-lovgivningsmæssige retsakter. Det sker som hovedregel med kvalificeret flertal i Rådet, typisk enten efter høring eller godkendelse af Europa-Parlamentet. På visse områder inddrages Europa-Parlamentet i større omfang end i dag.

Forfatningstraktaten fastholder Kommissionens initiativret. På lovgivningsområdet kan beslutninger ikke træffes på forslag fra andre institutioner eller medlemslande, medmindre det utrykkeligt fremgår af forfatningstraktaten. Se art. I-26, stk. 2. For andre vedtagelser end lovgivning fremgår det i hvert enkelt tilfælde, hvem der har ret til at fremlægge forslag. Det er i langt de fleste tilfælde Kommissionen med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som væsentligste